

»Børnenes Hus« midt i Fattigkvarteret. En Portnerske førte ham over en stor, sollys Legeplads med Træer og Bænke, og da det viste sig, at Bestyrerinden i Øjeblikket var beskæftiget ved Undervisningen, benyttede han Lejligheden til at se sig lidt om i den store og smukke Bygning.

En ung Lærerinde kom hen imod ham og tilbød at vise ham rundt.

Til den ene Side laa en højloftet, lys og festlig Spisesal, hvor den ene Halvdel af Børnene netop fik Mad, mens den anden var paa Skolen, som laa i Bygningens anden Ende. Ved Siden af var der et Par Systuer, hvor Børnene — baade Drengene og Pigerne — lærte at bøde deres Tøj, stoppe deres Strømper, lappe deres Sko. Ovenover var en Række luftige Badekamre. Hver tredje Dag fik Børnene et Bad — forklarede hans Ledsagerske. Lys, Luft, Vand og regelmæssige Maaltider var overhovedet de Midler, hvormed Skolen opdrog Børnenes moralske Sans, og som altsaa skulde erstatte Religionsundervisningen. Børnene boede ikke paa Skolen; det var netop Meningen, at de med deres rene Kroppe, deres velholdte Klæder og gode Manerer skulde virke rundtom i Hjemmene som smaa Missionærer for Troen paa Renlighed, Orden og Tugt. Men Skolen stod aaben fra tidlig om Morgen, naar Fabriksarbejdet begyndte, og Børnene fik deres fulde Forplej-